

Panium – Nummer tjueto

31. desember 2023

Jeff Pippenger

2026-03-12

Siden 31. desember 2023 har Løven av Judas stamme avforseglet profetiske sannheter i en bestemt rekkefølge. Rekkefølgen kan lett fastslås ved å gjennomgå artiklene som er blitt publisert på nettstedet til Future for America. I løpet av de siste månedene er de sannhetene som er blitt avforseglet, mange og dyptgripende! Rekkefølgen er ikke tilfeldig; den er tilsiktet. Følgen identifiserer tydelig en målrettet prosess i rekkefølge som Kristus, som Løven av Judas stamme, fullfører idet Han avforsegler de siste prøvende budskapene til menigheten og deretter til verden. I Åpenbaringens bok tar Løven av Judas stamme boken som er forseglet med syv segl og fjerner seglene ett om gangen — i rekkefølge.

Vil bli åpenbart i sin orden

«Etter at disse sju tordener hadde latt sine røster høre, kommer påbudet til Johannes, slik som til Daniel med hensyn til den lille boken: 'Besegl de ting som de sju tordener talte.' Disse angår fremtidige begivenheter som skal bli åpenbart i sin orden. Daniel skal stå på sin plass ved dages ende. Johannes ser den lille boken åpnet. Da får Daniels profetier sin rette plass i den første, andre og tredje engels budskap som skal gis til verden. Åpningen av den lille boken var budskapet i forbindelse med tid.»

Bøkene Daniel og Åpenbaringen er ett. Den ene er en profeti, den andre en åpenbaring; den ene en bok som er forseglet, den andre en bok som er åpnet. Johannes hørte de hemmeligheter som tordenene uttalte, men han fikk befaling om ikke å skrive dem ned.

«Det særlige lys som ble gitt til Johannes, og som kom til uttrykk i de sju tordener, var en fremstilling av begivenheter som ville finne sted under den første og den andre engels budskap. Det var ikke best for folket å kjenne til disse ting, for deres tro måtte nødvendigvis prøves. Etter Guds ordning skulle de mest vidunderlige og fremskredne sannheter forkynnes. Den første og den andre engels budskap skulle forkynnes, men intet ytterligere lys skulle åpenbares før disse budskap hadde utført sin særskilte gjerning. Dette er fremstilt ved engelen som står med én fot på havet og forkynner med en høyst høytidelig ed at tid ikke skulle være lenger.»
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, 971.

Den endelige åpenbaringen av de «sju tordener» ble åpnet opp etter 2023, og den åpenbarte at de «sju tordener» representerer den første alfa-skuffelsen frem til den siste omega-skuffelsen. Johannes fikk ikke lov til å definere de sju tordener, for åpenbaringen av de «sju tordener» var ikke en enkeltstående oppfyllelse i historien, men en illustrasjon av en «begivenhetenes fremstilling» som fant sted i millerittisk historie, og som skulle finne sted igjen i de siste dager. Den fullkomne oppfyllelse ble vist for å illustrere historien fra 18. juli 2020 frem til den snart kommende søndagsloven. Løven åpnet dette lyset opp for å skinne over historien om oppførelsen av de hundre

og førtifire tusens tempel.

I millerittenes historie representerte «de sju tordener» tiden fra 1798 til 1844, da millerittene fremholdt «de mest vidunderlige og fremskredne sannheter». Mens de utførte det arbeidet de var gitt, ble millerittene prøvet. De forstod ikke fullt ut det budskapet de forkynnte, eller den historien de oppfylte. Sannhetene de forkynnte, var det Søster White betegner som «fremskredne sannheter», som ikke skulle forstås før budskapene fra den første og den andre engel hadde fullført sitt verk.

Når de «sju tordener» når sin fullkomne oppfyllelse, blir disse «framtidige hendelsene» fremstilt ved de tre englers budskap i Åpenbaringen fjorten i sammenheng med Daniels bok. Arbeidet til de hundre og førtifire tusen, som er framstilt ved de «framtidige hendelsene» i de «sju tordener», er å sammenføre Daniels bok med de tre englers budskap.

«Herren står i begrep med å straffe verden for dens misgjerning. Han står i begrep med å straffe de religiøse samfunnene for deres forkastelse av det lys og den sannhet som er blitt gitt dem. Det store budskapet, som forener den første, den andre og den tredje engels budskap, skal gis til verden. Dette skal være tyngden i vårt arbeid.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, 950.

Siden 31. desember 2023 har Løven av Juda stamme åpnet profetiske sannheter segl for segl i en bestemt «rekkefølge».

Millerittenes historie

«Det finnes dem som nå lever, som, idet de studerte profetiene hos Daniel og Johannes, mottok stort lys fra Gud mens de gikk over det område hvor særlige profetier var i ferd med å bli oppfylt i sin orden. De bar tidsbudskapet til folket. Sannheten strålte klart som solen ved høylys dag. Historiske begivenheter, som viste profetiens direkte oppfyllelse, ble lagt frem for folket, og profetien ble sett å være en billedlig fremstilling av begivenheter som fører frem mot avslutningen av denne jords historie.» Selected Messages, bok 2, 101, 102.

Den «rekkefølge» som Kristus har avforseglet i budskapet om Midnattsropet, representerer «historiske hendelser» som viser en «direkte oppfyllelse av profetien», og som leder fram til nåtidens avslutning. Den direkte oppfyllelsen av profetien i de siste dager er ikke en åpenbaring av profetier som er basert på tid, men Palmoni benytter fremdeles tall for å identifisere de direkte oppfyllelsene av profetien. Tiden er ikke lenger, og selv om millerittene «bar tidens budskap» til sin generasjon, er den tredje engels budskap sterkere enn «tid».

«Herren har vist meg at den tredje engels budskap må gå ut og forkynnes for Herrens spredte barn, og at det ikke bør henges på tid; for tid vil aldri mer bli en prøve. Jeg så at noen fikk en falsk opphisselse som oppstod ved å forkynne tid; at den tredje engels budskap var sterkere enn det tiden kan være. Jeg så at dette budskap kan stå på sin egen grunnvoll, og at det ikke trenger tid for å styrke det, og at det vil gå frem med mektig kraft, utføre sitt verk, og bli forkortet i rettferdighet.» Experience and Views, 48.

Den sekvensielle «rekkefølgen» i avforseglingen av de profetiske sannhetene identifiserer en progressiv historie, men den identifiserer også budskapets utvikling. «Rekkefølgen» i den historien

som er framstilt, og også fotsporene som viser hvordan Løven av Judas stamme har avforseglet budskapet siden 31. desember, er begge frelsesmessige å forstå. I juli 2023 begynte en røst i ørkenen å berede veien for avforseglingen 31. desember 2023. Deretter avforseglet Løven av Judas stamme Åpenbaringen kapittel én.

Ingenting annet

«De alvorlige budskapene som er blitt gitt i sin rekkefølge i Åpenbaringen, skal ha den første plass i Guds folks sinn. Ingenting annet må få oppta vår oppmerksomhet.» Testimonies, bind 8, 301, 302.

Artiklene som begynte i 2023, skal «innta førsteplassen i Guds folks sinn».

«Alt det Gud i den profetiske historie har angitt skulle oppfylles i fortiden, er blitt oppfylt, og alt det som ennå skal komme i sin orden, vil bli det. Daniel, Guds profet, står på sin plass. Johannes står på sin plass. I Åpenbaringen har Løven av Juda stamme åpnet Daniels bok for dem som gransker profetiene, og således står Daniel på sin plass. Han bærer sitt vitnesbyrd, det som Herren åpenbarte for ham i syn om de store og høytidelige begivenheter som vi må kjenne til idet vi står på selve terskelen til deres oppfyllelse.»

«I historien og profetien skildrer Guds Ord den langvarige striden mellom sannhet og villfarelse. Den striden pågår fremdeles. Det som har vært, skal bli gjentatt.» Selected Messages, bok 2, 109.

Tretti

Budskapet i Daniel elleve, vers førti, ble åpnet og formalisert i 1996. Tretti år senere blir nå den skjulte historien til det selvsamme verset åpnet i forbindelse med formaliseringen av budskapet om Midnattsropet, et budskap som består av en korrigert ytre forutsigelse om islam i forbindelse med et korrigert indre budskap om Midnattsropet. Budskapet om Midnattsropet forkynnes før søndagsloven i vers seksten, for det er ved søndagsloven at døren lukkes i lignelsen.

Peter

Dette plasserer Peter i historien om beseglingen av de hundre og førtifire tusen. Peter hadde et budskap han forkynnte i den øvre sal, og et budskap han forkynnte i tempelet. Budskapet i den øvre sal er lignelsens midnattsrop, og budskapet i tempelet er den tredje engels høye rop. For at Peter skulle kunne forkynne budskapet i den øvre sal, midnattsropet, måtte Peters budskap først korrigeres og formaliseres. Korrigeringen og formaliseringen fullbyrdes ved å sammenføre de profetiske linjene som Løven av Juda stamme har identifisert siden 31. desember 2023.

Arbeidet er nå å formalisere Midnattropets budskap. Formaliseringen av budskapet har vært forbilledliggjort ved William Miller i 1831 og tidsskriftet The Time of the End i 1996. Korrigeringen av budskapet som frembrakte den første skuffelsen den 18. juli 2020, har vært forbilledliggjort både ved Josiah Litch og ved Samuel Snow. Det arbeidet de hver især utførte, «forårsaket» den «virkning» som fulgte i kjølvannet av 11. august 1840 og i kjølvannet av

syvendemånedssbevegelsen. I 1840 ble budskapet brakt til hver misjonsstasjon i verden, og i 1844 skyllet Midnattropets budskap over østkysten av De forente stater som en flodbølge. Menneskers arbeid «forårsaket» den «virkning» som var en utgyltelse av Den Hellige Ånd. 1840 gikk til verden, representert ved havet, og 1844 gikk til De forente stater, representert ved jorden. Symbolet på 1840 var Kristus som står på jorden og havet i Åpenbaringen 10, og nettopp det kapitlet identifiserer historien fra 1840 til 1844 og fremstiller Kristus stående på jorden og havet.

Både i 1840 og i 1844 var justeringen av forutsigelsen en justering fremover i tid, til den nøyaktige dato. Den ene var en forutsigelse om islam, og den andre en forutsigelse om lignelsen om de ti jomfruer. Den ene var ytre, og den andre var indre. 1844 omfattet også en feiltagelse i misforståelsen av helligdommen. Var helligdommen jorden, eller var den den himmelske helligdom? Misforståelsen var enda dypere enn simpelthen definisjonen av helligdommen, for den representerte også en prøve på hvorvidt en sjel ville følge Kristus fra det hellige til Det Aller Helligste.

«Jeg så Faderen reise seg fra tronen og i en flammende vogn gå inn i det aller helligste innenfor forhenget, og sette seg. Deretter reiste Jesus seg fra tronen, og de fleste av dem som var bøyd ned, reiste seg med Ham. Jeg så ikke én eneste lysstråle gå fra Jesus til den skjødesløse skaren etter at Han hadde reist seg, og de ble overlatt i fullkomment mørke. De som reiste seg da Jesus gjorde det, holdt blikket festet på Ham idet Han forlot tronen og ledet dem et lite stykke bort. Så løftet Han sin høyre arm, og vi hørte Hans kjære røst si: ‘Vent her; Jeg går til Min Far for å motta riket; hold deres klær uplettede, og om en liten stund vil Jeg vende tilbake fra bryllupet og ta imot dere til Meg.’ Da kom en skyvogn, med hjul som flammende ild, omgitt av engler, til stedet hvor Jesus var. Han steg inn i vognen og ble båret til det aller helligste, hvor Faderen satt. Der skuet jeg Jesus, en stor Yppersteprest, stående foran Faderen. På kanten av Hans kledning var det en bjelle og et granateple, en bjelle og et granateple. De som hadde reist seg med Jesus, lot sin tro stige opp til Ham i det aller helligste og bad: ‘Min Far, gi oss Din Ånd.’ Da ville Jesus ånde på dem Den Hellige Ånd. I dette åndedraget var det lys, kraft og megen kjærlighet, glede og fred.»

«Jeg vendte meg om for å se på skaren som fremdeles var bøyd ned foran tronen; de visste ikke at Jesus hadde forlatt den. Satan syntes å være ved tronen og forsøkte å føre Guds verk videre. Jeg så dem se opp mot tronen og be: ‘Far, gi oss din Ånd.’ Da ville Satan ånde på dem en uhellig innflytelse; i den var det lys og stor kraft, men ingen mild kjærlighet, glede og fred. Satans hensikt var å holde dem bedratt og å trekke tilbake og bedra Guds barn.» Early Writings, 55, 56.

Helligdommen ble identifisert som «nøkkelen» som forklarte alle misforståelsene som var blitt frembrakt ved misforståelsen av helligdommen. Den var «nøkkelen» som forklarte skuffelsen. I de siste dager er «nøkkelen» skuffelsen, som forklarer misforståelsen av templet.

Fra og med 22. oktober 1844 er «tiden ikke lenger», og feilen ved skuffelsen den 18. juli 2020 må nå rettes, men ikke med hensyn til tid, for tiden er ikke lenger.

Og engelen som jeg så stå på havet og på jorden, løftet sin hånd mot himmelen, og svor ved ham som lever i all evighet, han som skapte himmelen og det som er i den, og jorden og det

som er på den, og havet og det som er i det, at det ikke skulle være tid lenger; men i de dager da den sjuende engels røst høres, når han begynner å blåse i basunen, da skal Guds mysterium være fullendt, slik som han forkynte for sine tjenere profetene. Åpenbaringen 10:5–7.

Stedet for forutsigelsen som må korrigeres, er Nashville, Tennessee, og stedet kan ikke endres, for det er fastslått ikke av Future for America, men av Ellen White, og Profetiens Ånd svikter aldri.

«Da jeg var i Nashville, hadde jeg talt til folket, og i nattens stund kom det en umåtelig ildkule rett fra himmelen og senket seg over Nashville. Flammer fór ut fra den kulen som piler; hus ble fortært; hus vaklet og falt sammen. Noen av våre folk sto der. 'Det er akkurat slik vi ventet,' sa de, 'vi ventet dette.' Andre vred sine hender i angst og ropte til Gud om miskunn. 'Dere visste det,' sa de, 'dere visste at dette kom, og sa ikke et ord for å advare oss!' Det så ut som om de nesten ville rive dem i stykker ved tanken på at de aldri hadde fortalt dem det eller gitt dem noe varsel i det hele tatt.» Manuskript 188, 1905.

Det indre anliggende ved ildkulene over Nashville er at det identifiserer at laodikeisk syvendedagsadventisme kjente til advarselsbudskapet om Nashville, men forholdt seg taus. Dette er punktet i den profetiske historie hvor «skammen» eller «gleden» ved budskapet om Midnattsropet blir åpenbart. Dette er punktet hvor de som skal bli banneret begynner å bli løftet opp i motsetning til dem som da blir til skamme av dem i verden som er oppbrakte og vrede over at laodikeisk syvendedagsadventisme ikke ga noen advarsel om Nashville. Det samme profetiske skillet ble framstilt på Karmelfjellet mellom Elia og Ba'als profeter, og i historien om den annen engels budskap i millerittisk historie, da protestantene forandret seg til frafalne protestanter og begynte sin rolle som den falske profet, idet de ble Romes døtre. I 1989 gjorde det politiske hornet gjennom Reagan nøyaktig det samme, bare Reagan ble ikke Romes døtre; han ble Akab og Klodvig den første, Romes elskere.

«Det ble framstilt en scene for meg. Det var natten før sabbaten. Det var da denne scenen ble framstilt. Jeg så ut av vinduet, og der var en umåtelig ildkule som var kommet fra himmelen, og den falt der hvor de holdt på å reise bygninger med søyler; særlig ble søylene framstilt for meg. Og det så ut som om kulen kom rett mot bygningen og knuste den, og de så at den forgrenet seg, forgrenet seg, utvidet seg, og de begynte å rope og sørge og sørge, og vri sine hender; og jeg tenkte at noen av våre sto der ved siden av og sa: 'Ja, det er nettopp det vi har ventet; det er nettopp det vi har snakket om; det er nettopp det vi har snakket om.' 'Visste dere det?' sa folket. 'Visste dere det, og fortalte oss aldri om det?' Jeg tenkte at det var en slik angst i deres ansikt, en slik angst i deres ytre.» Manuskript 152; 1904.

Skuffelsen den 18. juli 2020 er «nøkkelen» til å identifisere tempelet som skal løftes opp som et banner. Skillet mellom to klasser av adventister er et hovedtema i den bibelske profetien. Jeremia nektet å slutte seg til «spotternes forsamling», og menighetene i Smyrna og Filadelfia ble begge stilt i kontrast til Satans synagoge, som hevdet at de var jøder, men ikke var det. Skillet mellom de to klassene av bekjennende adventister fremstilles ved den metodologien de benytter for å studere Bibelen. Det er skillet mellom sann utdanning og «høyere utdanning, såkalt», slik søster White kaller det.

Nashville er kjent som «Sørens Athen», og den mest berømte bygningen som representerer Hellas i Nashville, er Parthenon i Centennial Park, oppført i 1897 som en fullskala kopi av det gamle greske Parthenon. Den ble bygget for å markere hundreårsjubileet for Tennesseees inntreden som delstat i 1796, og var ment å rives etter feiringen. I stedet ble området omgjort til en park i 1903, og Parthenon ble gjenoppført som en permanent bygning fra 1920 til 1931.

Navnet «Parthenon» stammer fra det greske ordet parthénos, som betyr «jomfru» eller «møy», og viser til Athene i hennes skikkelse som den urørte, vise og krigerske gudinne for visdom, strategi, kunst, håndverk og sivilisasjon. Oppført mellom 447–432 f.Kr. på Akropolis i Athen huset det en monumental kryselefantinsk statue (av gull og elfenben) av Athene, utført av billedhuggeren Fidias—og tjente i det vesentlige som hennes «hus» eller guddommelige bolig, hvor man trodde at hun var nærværende.

Det vestlige utdanningssystemets vektlegging av bred kunnskap, kritisk undersøkelse, borgerlig forberedelse og den liberalistiske kunsttradisjonens rammeverk er i sin grunnvoll forankret i antikk gresk filosofi og praksis. Uten Platons Akademi, Aristoteles' Lykeion eller den athenske paideia ville moderne skolegang slik vi kjenner den, ha sett svært annerledes ut.

I 1904 ble Madison School grunnlagt ni mil utenfor Nashville. Ellen White var stiftende styremedlem ved den opprinnelige Madison School (formelt Nashville Agricultural and Normal Institute, og senere kjent som Madison College). Hun tjenestegjorde som stiftende medlem av styret fra opprettelsen i 1904. Hun forble i styret til omkring 1914 (året før hennes død i 1915).

Dette var det eneste kollegie- eller institusjonsstyret hun noensinne samtykket i å slutte seg til eller tjene i. Hun begrenset med hensikt slike formelle verv i andre adventistiske organisasjoner, men gjorde et unntak for Madison på grunn av dets samsvar med hennes råd om utdanning (selvunderstøttende, gårdsbasert, misjonsrettet opplæring med vekt på Bibelen, manuelt arbeid og praktisk forberedelse til tjeneste i Sørstatene og bortenfor). Budskapene fra søster White i Nashville kom i 1904 og 1905, i den samme tidsperioden da Madison School tok til, og Parthenon-utstillingen ble forandret til en permanent innretning i Permanent Park. Symbolet på gresk utdanning og himmelsk utdanning markerte begge sine begynnelser i den samme korte tidsperioden, som også var den samme tidsperioden da synene om Nashvilles ildkuler ble gitt.

«I natt ble en scene fremstilt for meg. Jeg vil kanskje aldri føle meg fri til å åpenbare alt, men jeg vil åpenbare litt.

«Det syntes som om en umåtelig ildkule kom ned over verden og knuste store hus. Fra sted til sted lød ropet: «Herren er kommet! Herren er kommet!» Mange var uforberedt på å møte Ham, men noen få sa: «Pris Herren!»»

«Hvorfor priser dere Herren?» spurte de som plutselig ødeleggelse kom over.

«Fordi vi nå ser det vi har lett etter.»

«'Hvis dere trodde at disse tingene skulle komme, hvorfor fortalte dere oss det ikke?' var det forferdelige svaret. 'Vi visste ikke om disse tingene. Hvorfor lot dere oss bli værende i

uvitenhet? Gang på gang har dere sett oss; hvorfor gjorde dere dere ikke kjent med oss og fortalte oss om den kommende dommen, og at vi måtte tjene Gud, for at vi ikke skulle gå fortapt? Nå er vi fortapt!’» Manuskript 102, 1904.

Konteksten for budskapene om Nashville ble geografisk plassert innenfor en åndelig ramme av sann eller falsk utdannelse. En utdannelse som forbereder en sjel til å være borger enten av himmelen eller av jorden. Det finnes ingen henvisning til islam i Søster Whites syner om Nashville, så hva skulle være berettigelsen for å knytte islam til synet av ildkuler over Nashville? Hvordan ville en korrigering av Nashville-budskapet fra 2020 være i samsvar med arbeidet til Josiah Litch og Samuel Snow? Deres korrigeringer ble gjort da de erkjente at det samme bevismaterialet som hadde ledet til den første forutsigelsen, var det bevismaterialet som stadfestet den korrigerte forutsigelsen.

Beviset for islam ble etablert lenge før det ble knyttet til Nashvilles advarselsbudskap. Islams budskap er direkte forbundet med den tredje engels budskap. Dette faktum blir belyst gjennom flere bibelske vitnesbyrd. Den tredje engels advarsel representerer en advarsel om merket til kongen i nords myndighet, og islams advarsel er representert ved advarselen fra Østens barn.

Men tidender fra øst og fra nord skal forferde ham; derfor skal han dra ut i stor harme for å ødelegge og fullstendig gjøre ende på mange. Daniel 11,44.

Den tredje engelen trådte inn i historien den 22. oktober 1844, da den sjuende basun begynte å lyde. Den sjuende basun er også Islams tredje ve. Opprøret i 1863 brakte lyden av den sjuende basun til taushet inntil 11. september, da den tredje engelen steg ned i Åpenbaringen kapittel atten idet New Yorks store bygninger ble lagt i grus ved et berør av Guds kraft.

11. september var alfaet, eller begynnelsen, på beseglingstiden, som ender ved omegaet, eller avslutningen av beseglingen av de hundre og førtifire tusen ved den snart kommende søndagsloven.

11. september er alfaen på prøvetiden for dyrets bilde i USA, som ender ved omegaen på prøvetiden for dyrets bilde i USA, som inntreffer når dyrets merke håndheves i USA.

11. september er alfa eller begynnelsen på dommen over de levende over jordens dyr, innbefattet dets republikanske og protestantiske horn, som avsluttes ved den snart kommende søndagsloven.

11. september er alfaen for «dagen for Herrens beredelse», som ender ved prøven over dagen for Herrens sabbat.

9/11 er alfaen i tempelreisningen, representert ved grunnsteinen, som avsluttes når omega-hjørnesteinen blir lagt på tempelet.

11. september er alfaen på det tredje ve over De forente stater, som ender ved jordskjelvet i Åpenbaringen elleve, hvilket er den snart kommende søndagsloven. Ved dette jordskjelvet kommer det tredje ve hastig. Historien om ildkulene i Nashville utspiller seg før prøvetiden avsluttes ved søndagsloven, til tross for forkynnelsen fra dem som fordømmer de laodikeiske adventistene og hevder: «Nå er vi fortapt.»

Joels bok og dens oppfyllelse ved pinsen fremsetter stridsspørsmålet i Midnattsropets budskap, når én gruppe, som ikke kan forstå kunnskapsøkningen, anklager dem som forstår, for å være drukne. Konfrontasjonen mellom Efraims drankere og de vise er et emne som ofte behandles i Guds profetiske Ord. Ett element av sannheten er at budskapet er et budskap i to trinn, slik det ble illustrert av Peter i den øvre sal og deretter i tempelet. Det fremstilles ved at dommen begynner over Guds hus og deretter følges av dem som er utenfor Guds hus. Dommens prosess fremstilles også ved de to røstene i Åpenbaringen atten, hvor den første røsten er 11. september frem til søndagsloven, og deretter markerer den andre røsten i vers fire søndagsloven. Skillet mellom det sanne og det falske profetiske budskapet om sildigregnet illustreres også ved Elia, som Malaki identifiserer som den som vender tilbake like før nådetidens avslutning.

Symbolene på de vise og de dårlige på Karmelfjellet var «Elia den vise» og Ba'als dårlige profeter. Elia er Peter, og Ba'als profeter er Efraims drankere. Når de dårlige drankerne blir åpenbart som Ba'als falske profeter, gjennom ildens utgytelse, svarer folket omsider at: «Herren, han er Gud.» Laodikeiske syvendedagsadventister blir åpenbart som slike ved oppfyllelsen av Nashville-forutsigelsen. De utenfor adventismen som da vekkes til erkjennelse av de dårliges utroskap, blir brakt under overbevisning, men deres prøvetid er ennå ikke avsluttet. Illustrasjonen av åpenbaringen av de vise og de dårlige jomfruene, representert ved advarselsbudskapet fra Nashville, er et veimerke i den endelige fullkomne oppfyllelsen av lignelsen om de ti jomfruene.

Skuffelsen den 18. juli 2020 definerer det budskapet som må korrigeres, og åpenbaringen av dem innen adventismen som har oljen, og dem som ikke har den. De som manglet oljebudskapet som advarer Nashville, blir deretter stilt i kontrast til dem som faktisk besitter oljen. Av de to klassene som enten har eller ikke har budskapets olje, har den ene klassen erfart en skuffelse som ble fremstilt ved den første skuffelsen i millerittisk historie; den andre har ikke den erfaringen. Uten den skuffelsen som Millerittene er et forbilde på, finnes det ingen korreksjon å foreta av noen mislykket forutsigelse. Det faktum at Nashville-forutsigelsen i 2020 identifiserte islam, er i samsvar med et element i et mislykket budskap som må korrigeres.

Et bevis på dette finnes i det forhold at den historien hvor ildkulene i Nashville ankommer, ikke bare består i at den stemmer overens med historien om millerittenes første skuffelse og korrigeringen av budskapet deretter, men også fordi den finner sted innenfor en historie som begynner med den tredje engels ankomst den 11. september, som markerer den tredje veis Islams ankomst, og at Islam profetisk ankommer igjen ved søndagslovens jordskjelv i Åpenbaringen elleve. Å bevare Islam i budskapet uten noen direkte henvisning fra søster White til Islam og advarselen om Nashville, er basert på historiens tema, som er Islam.

I den hundreogfemtittredje artikkelen i serien med tittelen Daniels bok identifiserte vi, i samsvar med vitnesbyrdet om Bileam og eselet, at islam, representert ved eselet, ville ha tre primære samhandlinger med De forente stater i historien fra 11. september og frem til søndagsloven. Vi identifiserte 11. september som den første, deretter 7. oktober 2022 som den andre. Vi bemerket at det første angrepet var på det åndelige herlige land, og det andre angrepet var på det bokstavelige herlige land, Israel, og at det tredje angrepet ville være angrepet ved jordskjelvet under søndagsloven. Vi påpekte at Bileams historie på dette profetiske nivået bar sannhetens signatur, for

det første og det siste angrepet var på det åndelige herlige land, og det midterste angrepet var på det bokstavelige herlige land, som er et symbol på opprør. Vi ser nå at et fjerde slag, som markerer begynnelsen på Midnattsropets budskap, vil finne sted i det åndelige herlige land når Nashvilles ildkuler blir oppfylt. Dette betyr at det andre slaget til Bileam og eselet hans er dobbelt, med det første av to slag mot det bokstavelige og det andre mot det åndelige herlige land.

Artikkelen presenterte en ufullstendig sannhet, som Løven av Juda stamme nå har åpenbart som enda et vitne om Islams profetiske forbindelse til ildkulene i Nashville. Et annet argument til støtte for forbindelsen mellom islam og ildkulene finnes innenfor reformlinjene i den hellige historie. Hver reformbevegelse har sitt eget særegne tema som gjennomsyrrer hele reformbevegelsen. I Moses' reformbevegelse handlet det om å tre inn i pakt med et utvalgt folk. Med Kristi reformlinje handlet det om Messias. Med Davids reformlinje handlet det om de ti bud og helligdommen. Hos millerittene var temaet profetisk tid, for millerittene bar «tidens budskap». Med den tredje engels ankomst ved 9/11 ble temaet for de hundre og førtifire tusens reformlinje identifisert som islam i det tredje ve, østens barn, bibelprofetiens esel, krigshestene i Åpenbaringen ni, østavinden, gresshoppene og nasjonenes opphisselse.

Jordskjelvet i Åpenbaringen elleve markerer islam til det tredje ve, samtidig som det også representerer avslutningen på Midnattsropets budskap. Midnattsropet ble forbildliggjort ved Kristi triumferende inntog i Jerusalem, som begynte med løsningen av eselet. Begynnelsen på Midnattsropet i millerittisk historie var Samuel Snøws ankomst til leirmøtet i Exeter til hest. Begynnelsen på Midnattsropets periode er kjennetegnet ved symboler på islam. Det finnes rikelig med vitnesbyrd som bekrefter at det korrigerte budskapet av 18. juli 2020 innbefatter islam som en del av advarselsbudskapet. Det er ikke angitt noen dato, men Nashvilles ildkuler identifiserer striden om «ny vin» i de siste dager, så Nashvilles ildkuler innbefatter islam, men hva med identifikasjonen av ildkulene som atomvåpen?

Budskapet må, på grunnlag av mange vitner, beholde betegnelsen av islam som angriperen i angrepet. Feilen med tidsfastsettelse som må rettes, er forbildliggjort ved både 1840 og 1844. Tid skal ikke lenger være en del av det profetiske budskapet, selv om tall fortsatt skal være det. Feilen som er representert ved misforståelsen om helligdommen, må også løses, men før den kan løses og innarbeides i det korrigerte budskapet, må feilen som ble forbildliggjort ved misforståelsen om helligdommen, identifiseres. Hva representerte den misforståelsen om helligdommen i advarselen fra Nashville den 18. juli?

Jeg hevder at svarene finnes i det lyset som har blitt avforseglet siden slutten av 2023. De tre parallelle linjene på elleve kapitler, som begynner med kapittel elleve og slutter med kapittel tjue-to i 1. Mosebok, Matteus og Åpenbaringen, er fornyelsen av Guds pakt med de hundre og førtifire tusen. Avviser vi Hans barmhjertighetstilbud ved å handle som om vi ikke hørte Hans kall, eller bøyer vi oss ned og forkynner i vår menneskelige styrke: «alt det Han befaler, vil jeg gjøre»? Eller lar vi Den Hellige Ånd skrive Sin lov på våre hjerter og i våre sinn?

Svarene finnes også i Daniel kapittel tolv's åpning av de tre versene som fremstiller tiden som den første, den andre og den tredje engels budskap. Disse tre versene markerer også 31. desember 2023

i vers sju, 18. juli 2020 i vers tolv, og deretter er 1989 frem til søndagsloven og videre til nådetidens avslutning fremstilt i vers elleve. Disse tre sannhetene, innenfor disse tre versene, er plassert i selve det skriftavsnittet hvor den trefoldige prøvingsprosessen som alltid finner sted når en profeti åpnes, blir fremlagt!

Kristus åpnet ikke bare Daniels tolvtes trefoldige prøve, men Han identifiserte også disse prøvene som en grunnleggende prøve, etterfulgt av en tempelprøve, etterfulgt av en lakmusprøve. Videre identifiserte Han at den grunnleggende prøven begynte den 31. desember 2023 og var basert på den grunnleggende prøven i den millerittiske bevegelsen, slik dette er framstilt ved at antikrist er symbolet som etablerer det ytre synet.

Han identifiserte deretter den andre testen, tempeltesten, som framstilt ved Daniels syn av Kristus i templet i kapittel ti. Den testen er nå i gang. Daniels tolvts avforsegling av datoene 1989, 18. juli 2020, 31. desember 2023, og søndagsloven innbefatter synet av Roma og synet av Kristus. Begge synene er framstilt i selve det samme synet hvor avforseglingen av kapittel tolv finnes. De tre kapitlene er ett syn, og synet av Kristus er tempeltesten i kapittel ti, synet av antikrist er grunnvollstesten i kapittel elleve, og veimerkene for de hundre og førtifire tusen i kapittel tolv representerer den tredje og avgjørende testen hvor de dårlige skilles fra de vise, idet mange blir rensset, gjort hvite og prøvet.

Tempelprøven åpnet lyset i Tredje Mosebok tjuetre, som var lyset fra paktens ark, som er alfalyset til sabbaten på den sjuende dag og omegalyset til sabbaten i det sjuende år. Lyset fra alfa- og omega-sabbatene identifiserer inkarnasjonens lys. Dette lyset identifiserer Gud som tok menneskelig kjød på seg for å gjenopprette foreningen av guddommelighet med menneskelighet, hvilket er det verk Kristus begynte den 22. oktober 1844; det verk Han nå fullfører i dommen over de levende.

Lyset fra Tredje Mosebok tjuetre førte sammen alfaens vårhøytider med omegas høsthøytider for å frembringe selve historien fra 31. desember 2023 og fram til menneskets nådetids avslutning. Innenfor linjen er den grunnleggende prøven markert som ankommende 31. desember 2023, og tempelprøven er identifisert som begynnende i 2025, og den fortsetter inntil lakmusprøven ved basunhøytiden. Røsten i ørkenen som begynte i juli 2023, er markert ved de usyrede brøds høytid, som endte fem dager etter veimerket med tre deler. Deretter fulgte en tretti dagers periode, som ble etterfulgt av et veimerke med tre deler, som igjen ble etterfulgt av fem dager, og slik illustreres de tre trinnene i det evige evangelium. Alfa-veimerket med tre deler etterfulgt av fem dager, som er den første engel, de tretti dagene, som er den andre engel, og omega-veimerket med tre deler etterfulgt av fem dager fram til søndagsloven ved pinse, er den tredje engel.

Kristus åpnet også lyset i 3. Mosebok tjuetre ved oppbyggelsen av paktens ark i prøvetidens tempel. Budskapet, eller engelen, om sabbaten på den syvende dag på den ene siden av arken, og engelen om sabbaten i det syvende år på den andre siden av arken, fremstiller de dekkende kjeruber som ser inn i arken. I historien om beseglingen av de hundre og førtifire tusen representerer det dobbelte lyset fra disse to englene sabbaten på den syvende dag og læren om inkarnasjonen, og utgjør et emne som vil bli studert i evigheten.

Selvsagt, dersom du ikke er i stand til å se de syv tider som symbolet på jubelåret, den åndelige Emancipation Proclamation av 1863, da vil du heller ikke se at William Millers alfa- og omega-profetier var de syv tider og de to tusen tre hundre dagene. Når man ikke er i stand til å se betydningen av disse to beslektede tidsprofetiene, hindrer det enhver erkjennelse av at 1798 representerer de syv tider, og 1844 representerer de to tusen tre hundre dagene. Med denne mangel på kunnskap ville det være så godt som umulig å se at når Tredje Mosebok tjuetre føres sammen, linje på linje, ved å sette de første tjueto versene, som fremsetter vårhøytidene, sammen med de siste tjueto versene om høsthøytidene, da begynner linjen med den syvende dags sabbat, representert ved 1844, og sabbaten som avslutter linjen på førtifire vers, er landets sabbat, representert ved 1798.

Manglende evne til å se sammenhengen mellom de to sabbatene representerer manglende evne til å se at de sju tider i 1798 er menneskelighet, og at de to tusen tre hundre dager i 1844 er guddommelighet. Med en så dyp blindhet ville det synes nærmest umulig å erkjenne at alfalyset i den syvendeds sabbat og omegalyset i læren om inkarnasjonen identifiserer Kristi gjerning i å forene sin guddommelighet med den falne menneskeslektens menneskelighet. Kristi gjerning i å forene sin guddommelighet med vår menneskelighet er gjerningen med å forene 1798 med 1844, for 1798 representerer menneskelig kjød og 1844 representerer guddommelighet.

Menneskeheten ble skapt i Guds bilde og besitter en høyere og en lavere natur. Menneskets høyere natur er kjødelig og solgt under synden. Kristus gir den omvendte sjel sitt sinn i selve omvendelsens øyeblikk, for det er ved omvendelsen rettferdiggjørelsen finner sted, og å bli rettferdiggjort er å bli gjort rettferdig. Den lavere natur kan ikke gjenløses øyeblikkelig, og evangeliets løfte for den lavere natur er at vi mottar et herliggjort legeme ved Kristi gjenkomst. Den høyere natur er sinnet, og den lavere natur er kjødet. Den høyere natur er profetien om sju tider som ble avsluttet den 22. oktober 1844 på soningsdagen, da både den sjuende basun og jubelbasunen begynte å lyde. De sju tider for den lavere natur endte i 1798, for den kan ikke fornyes før Kristi annet komme.

De syv tider av 1798, de syv tider av 1844 og de to tusen tre hundre år av 1844 representerer Kristi verk som begynte den 22. oktober 1844. Det verket skulle forene Hans guddom med menneskeligheten, men da templet, som består av menneskelighet og guddom, skulle forenes i 1844, skulle 1798 ikke innbefattes, for det representerer hedningenes forgård.

Tempelprøven omfatter oppmålingen av templet, og tidlig i historien om avforseglingen som begynte i 2023, identifiserte avforseglingen av de sju tordener historien fra den første skuffelsen til den store skuffelsen som den endelige og fullkomne manifestasjonen av den historien som de sju tordener fremstiller, hvilke inspirasjonen sier representerer de begivenheter som fant sted under den første og den andre engels historie, og også fremtidige hendelser som ville bli åpenbart i sin orden. Den fullkomne oppfyllelsen ble plassert innenfor sannhetens rammeverk, som var en av de første åpenbaringene som kom i 2023. Skuffelsen i begynnelsen representerte omega-skuffelsen, og i midten var Exeter-leirmøtet, hvor de vise og de dårlige ble skilt fra hverandre på grunnlag av budskapets «olje».

Millerittenes tempel ble reist fra skuffelse til skuffelse; slik blir også de hundre og førtifire tusens tempel reist fra 18. juli 2020 og frem til den snart kommende søndagsloven, hvor døren lukkes i lignelsen, slik den gjorde den 22. oktober 1844. Historien som fremstilles ved de sju tordener, er den samme historien som fremstilles i lyset av Daniel tolv. Lyset fra Daniel tolvs ett tusen to hundre og nitti dager står i direkte forbindelse med den trettiårsperioden som er fremstilt i vers elleve. Den er også forbundet med de tretti årene som utmerkes ved den første representanten for pakten med et utvalgt folk og profeten som ble oppreist for å identifisere endringen i paktsforholdet fra det bokstavelige Israel til det åndelige Israel. De 30 dagene i midten av rammen i Tredje Mosebok tjue-tre er de samme tretti årene som utgjør det første trinnet i Abrahams trefoldige pakt med Gud. De tretti årene fra 508 til 538 i vers elleve er et symbol på de hundre og førtifire tusens prestedømme.

De tretti dagene i strukturen i Tredje Mosebok tjue-tre er en del av de førti dagene Kristus underviste sine disipler ansikt til ansikt inntil Han fór opp. Tretti er et symbol på prestene, som begynte å gjøre tjeneste ved tretti års alder. De tretti årene fra 508 til 538 identifiserer overgangen fra det hedenske Roma til det pavelige Roma, og ved dette identifiserer de overgangen fra det laodikeiske prestedømmet til de hundre og førtifire tusen til det filadelfiske prestedømmet til de hundre og førtifire tusen. Overgangen finner sted i tre trinn, slik det fremstilles ved 508, da «det daglige» ble tatt bort, Justinians dekret i 533, etterfulgt av søndagsloven i 538, idet overgangen ble fullbyrdet.

Disse tretti årene representerer 1989 frem til søndagsloven, da Guds beseglede filadelfiske folk, som hans tempel, skal bli opphøyet så hele verden kan se det. Verden vil da dømme mellom Kristus, som er representert ved sitt folk, som sitter i himmelske steder med Kristus og derfor er i Guds tempel; eller med syndens menneske, som sitter i Guds tempel og viser seg selv som om han er Gud. Ved den snart kommende søndagsloven vil arbeiderne i den ellevte time, som også er den store skare, bli stilt overfor en grunnleggende prøve. Er den syvende dags sabbat Guds sabbat, eller er solens dag Guds sabbat.

«Og nå gikk enda et syn forbi ham. Han hadde fått se Satans verk i å lede jødene til å forkaste Kristus, mens de bekjente å ære hans Fars lov. Nå så han den kristne verden under et lignende bedrag idet de bekjente å ta imot Kristus, mens de forkastet Guds lov. Han hadde hørt fra prestene og de eldste det vanvittige ropet: «Bort med ham!» «Korsfest ham, korsfest ham!» og nå hørte han fra lærere som bekjente seg som kristne, ropet: «Bort med loven!» Han så sabbaten tråkket under fot, og en falsk institusjon opprettet i dens sted. Igjen ble Moses fylt med forbauselse og redsel. Hvordan kunne de som trodde på Kristus, forkaste loven som var talt med hans egen røst på det hellige fjell? Hvordan kunne noen som fryktet Gud, sette til side den lov som er grunnvullen for hans styre i himmel og på jord? Med glede så Moses at Guds lov ennå ble æret og opphøyet av noen få trofaste. Han så den siste store strid fra jordiske maktens side for å ødelegge dem som holder Guds lov. Han skuet frem til den tid da Gud skal reise seg for å straffe jordens innbyggere for deres misgjerning, og da de som har fryktet hans navn, skal bli dekket og skjult på hans vredes dag. Han hørte Guds fredspakt med dem som har holdt hans lov, idet han lar sin røst lyde fra sin hellige bolig, og himlene og jorden skjelver. Han så Kristi annet komme i herlighet, de rettferdige døde oppreist til udødelig liv, og de

levende hellige forvandlet uten å se døden, og sammen steg de opp med gledessanger til Guds stad.» Patriarchs and Prophets, 476.

Den store skare, som er hedninger og arbeidere for den ellefte time, prøves ved en grunnleggende prøve, som umiddelbart etterfølges av en tempelprøve. Er Romas menneskelige tempel med syndens menneske den klippe eller den sand som du bygger din tro på? Eller er det inkarnasjonens tempel, hvor guddommelighet og menneskelighet er forenet, som er templet for de hundre og førtifire tusen, som Peter kaller «et åndelig hus»? I denne prøvelsens tid, når grunnvollen og templet prøves, vil forfølgelsen fullbyrde lakmusprøven i det tredje trinn, og deretter vil menneskets nådetid være til ende.

Løven av Judas stamme utfyller nå den skjulte historien i vers førti, og har brakt fram enda mer lys gjennom de tre profetiene på to hundre og femti år om Kyros, Nero og Trump; og Han gjorde det nettopp i den tiden da Han hadde understreket arbeidet med å forkynne det korrigerede budskapet fra Nashville. Neros linje gir rammen for den endelige opprettelsen av dyrets bilde i De forente stater og deretter i verden. Kyros' linje fra 457 f.Kr. identifiserer historien mellom Rafia og Panium, historien mellom den ukrainske krigen og den tredje verdenskrig som begynner idet Panium forenes med Actium ved den snart kommende søndagsloven. Trumps linje ender i år den 4. juli.

Nero er et symbol på forfølgelse; menigheten i Smyrna identifiserer den historien som fortsetter inntil forfølgelsen opphører 250 år senere ved menigheten i Pergamos og kompromiss. Linjen identifiserer opprettelsen av bildet, og er derfor på linje med den historien da Kristi bilde blir satt opp i Hans tempel. «Ediktet» er utgangspunktet som leder til den første søndagsloven, som etterfølges av den lukkede dør for skillet mellom øst og vest, vise og dårlige, hvete og ugress, og de frelste eller de fortapte. «Ediktet» som innleder perioden, er også det «ediktet» som innleder den samme prøvetiden for verden. «Ediktet» er derfor det første og det siste. Hvert veimerke på Neros syttenårslinje identifiserer den tiltagende forfølgelsen i søndagslovkrisen, som begynner med et «edikt», noe i retning av en presidentiell «eksekutiv ordre».

Kyros' tre forordninger i 457 f.Kr. identifiserer en syttenårsperiode med tre veimerker ved slutten, slik også Neros linje gjør, og slik også Kyros' andre linje gjør, som endte med ankomsten av den første, andre og tredje engel fra 1798 til 1844. Kyros' tre trinn er slaget ved Rafia, deretter ti år til det andre trinnet, og så syv år til slaget ved Panium. Både begynnelsen og slutten er slag, og bærer således Alfa og Omega-signaturen. Den første perioden på ti år representerer en prøvelsestid som begynte i 2014 med den ukrainske krigen, og den andre perioden ender syv år senere ved slaget ved Panium.

Palmoni

Palmoni åpnet tidens budskap for millerittene i den første og den andre engels historie, og Han åpner tallenes budskap i historien om de hundre og førtifire tusen, som er den tredje engels historie.

De symbolsk-profetiske historiene, slik som de tjue-to årene fra 1776 til 1798, representert ved makkabeeroppstanden, identifiserer årsaken til det sjette rikets begynnelse og årsaken til det femte rikets avslutning. Den tjueandre presidenten, Grover Cleveland, var presidentenes alfa og foregrep

omegapresidenten Donald Trump, som de eneste to presidentene som tjenestegjorde i to ikke-sammenhengende perioder. Trump er den tjueandre presidenten som vinner en annen periode, når man regner med de andre presidentene som overtok i en tidligere presidents periode, sammen med presidentene som vant en annen periode for seg selv. Det sjette riket i Bibelens profeti begynte i 1798, etter de tjue-to årene fra Uavhengighetserklæringen. 1798 til 2026 er representert ved 22 på alfadatoen og 22 på omegadatoen.

Tre linjer på elleve kapitler, som begynner med det ellefte kapittel og ender i det tjueandre kapittel. Hver av de tre linjene på elleve kapitler inneholder et nøyaktig midtpunkt representert ved tre vers. 1 Mosebok angir når «omskjærelsen» ble gitt som symbolet på et paktsforhold med et utvalgt folk. Det var første gang et utvalgt folk ble gitt et tegn som representerte et paktsfolk, og i Matteus angir de tre midterste versene Klippen som Kristus ville bygge sin menighet på. Disse versene angir når Simon Barjona fikk sitt navn forandret til Peter, noe som tilsvarer ett hundre og førtifire tusen. Midten av linjen i Åpenbaringen angir dødens pakt idet den identifiserer pavedømmet som det åttende hode som er av de syv. Hva antar du at implikasjonene er av at kapittel elleve i Slektenes håp identifiserer døperen Johannes' budskap, og at kapittel tjueto identifiserer Johannes' død?

Midten av disse kapitlene fører deg til side 168, der kapitlet med tittelen Nikodemus begynner. Kapittel elleve har tittelen Dåpen, og kapittel tjueto har tittelen Johannes' fengsling og død. Kapittel elleve er et symbol på død, begravelse og oppstandelse, slik også kapittel sytten og Nikodemus er det, og slik også Johannes' død er det.

Vi vil fortsette med disse tingene i den neste artikkelen.